

det blev sagt, at det, at vi have ført Handelstraktatforhandlinger med Tyskland, og saa har bragt os i en skæv Stilling til Frankrig og England, maa jeg paa det bestemteste benægte det. Selvfølgelig falder det ikke nogen ind, at det, at vi føre Handelstraktatforhandlinger med et andet Land, dermed eo ipso skulde stille os i et skævt Forhold til andre Lande, men det er atter de Kommentarer, de ganske usandfærdige, som disse Forhandlinger have givet Anledning til i den danske Presse, der have foranlediget det, som det ærede Medlem kaldte den skæve Stilling, og som jeg for øvrigt ikke tror, der er megen Realitet i. — Hvad selve Handelstraktatforhandlingernes Indhold angaar, kunne vi selvfølgelig ikke komme ind derpaa, da Forhandlingerne ere opsatte, indtil Rigsdagen har taget sin Bestemmelse angaaende Toldlovens Form og Satser. Derfor skal jeg ikke gaa ind derpaa, og jeg vil kun sige, at dette høje Ting vil jo, hvis Handelsstraktaten overhovedet bliver til Virkelighed, faa Lejlighed til at fælde sin Dom derom. Det forekommer mig, at det er Tidspunktet, at fælde Dommen derover, naar Handelstraktaten med dens positive Bestemmelser ligger paa Rigsdagens Bord, og naar de ærede Medlemmer kunne tale om noget, som er virkeligt, og ikke om noget, de have hørt, eller noget, de tænke sig til.

Jeg skal kun endnu en Gang til Slut protestere paa det bestemteste imod, at jeg ved min Holdning i disse to Sager har bidraget til at give Udlandet det Indtryk, at vi handelspolitisk konvergere imod Tyskland bort fra Frankrig og England. Det har jeg ikke gjort, jeg mener, jeg har handlet korrekt, men jeg har ganske vist haft en Presse, der i denne Sag har bidraget det, den kunde, til at gøre Landet Skade.

Madsen-Mygdal: Efter at den højtærede Finansminister har gjort Rede for Hovedindholdet af det Forslag til Finanslov, der foreligger for os i Dag, og gjort Rede for den finansielle Stilling i det hele taget, er det overflødig for mig, særlig da Tiden nu er temmelig langt fremrykket, at komme videre ind derpaa. Jeg kan i saa Henseende i et og alt slutte mig til, hvad den højtærede Finansminister har sagt. Der er talt en Del, dels fra Finansministerens Side, dels fra det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), om det Underskud, der fremkommer som Resultat af det foreliggende Fi-

nanslovsforslag. Dette Underskud er jo, som alle vide, godt og vel 4 Millioner Kr., altsaa lidt større end Underskuddet var i Fjor. Men i Henhold til Fortidens Erfaringer, dels fra sidste Aar og dels fra flere tidligere Finansaar, vide vi godt, at Statsregnskabet som Regel bliver noget andet end selve Finanslovsforslaget. Det er der, som sagt, gjort Rede for af den højtærede Finansminister. Jeg vil blot til hans Redegørelse føje et eneste Punkt, nemlig dette, at til Trods for, at der er et tilsyneladende Underskud paa 4 Mill. Kr., saa er der et virkeligt Overskud paa 10 Mill. Kr. Naar vi sammenligne Statens ordinære og ekstraordinære Indtægter med Statens ordinære og ekstraordinære Udgifter, bliver der et Overskud paa 10 Mill. Kr., men der er, som den højtærede Finansminister har gjort opmærksom paa, endvidere paa § 27, Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld, anvendt 16 Mill. Kr., et meget stort Beløb.

Med Hensyn til denne Underbalance og de Resultater, som man kunde vente, er der, som sagt, af de to foregaaende Talere sagt adskilligt. Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) vilde gøre gældende, at Finansministeren forstaar ikke at lave et Overslag. Dette, at det saaledes gentager sig Aar for Aar, at vi have Underskud paa Finansloven, og Statsregnskaberne alligevel udvise et Overskud, skulde være et Bevis paa, at Ministeren ikke forstaar at lave et Overslag. Jeg skulde tro, at det er de allerfleste Medlemmer af det høje Ting bekendt, at en væsentlig Grund til, at dette sker, er den, at vi beregne vore Statsindtægter efter et aarligt Gennemsnit af de sidste 3 eller 5 Aars Indtægt. Derigennem blive altsaa Indtægtssatserne lavere, end Indtægterne senere vise sig at indflyde i Statskassen. Og Udgifterne ere paa samme Maade satte saaledes, at man er paa den sikre Side. Det er ikke noget, der er sket særlig i de senere Aar, men det er en Fremgangsmaade, vi pleje at bruge og have brugt, saa længe jeg har siddet i Rigsdagen. Jeg tror, at det er en meget forstandig Fremgangsmaade.

Endvidere gjorde det ærede Medlem ogsaa i Anledning af Underbalancen opmærksom paa, at vi kom mere og mere ind paa, at det, der bestemmer Underskuddet, er § 28, der indeholder de Udgiftsbevillinger, som følge af de Love, der vedtages i Samlingens Løb. Jeg forstaar ikke, hvorledes det ærede Medlem kan sige saaledes, thi det er givet, at intet Menne-